

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นรากฐานที่สำคัญของการปกครองระบบประชาธิปไตย การให้การศึกษาเบื้องต้นหรือการศึกษาระดับประถมศึกษาแก่ประชาชนนับว่าเป็นความจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะการศึกษาระดับนี้จะช่วยให้ประชากรรู้หนังสือเป็นผู้มีศีลธรรม เข้าใจสิทธิและหน้าที่ของตนในการเป็นพลเมืองดีของชาติ มีความเป็นอยู่ในชีวิตดีขึ้นและรู้จักใช้เหตุผลในการตัดสินใจเลือกแนวทางอันถูกต้องให้แก่ตนเองและสังคม การประถมศึกษาจึงช่วยให้ทำให้บุคคลมีเสถียรภาพและมีความคล่องตัวขึ้น (ลู่อภาพ กิตติการอำพล 2517 : 1 อ้างถึงใน Curcle Adam 1963 : 142)

ในประเทศไทยการประถมศึกษาเป็นการศึกษาภาคบังคับ เป็นความต้องการมูลฐานของชีวิตตั้งเช่นบังคับยี่สิบสี่ แต่เนื่องจากประเทศไทยยังไม่เห็นความสำคัญของการศึกษารัฐบาลจึงต้องออกกฎหมายเป็นการศึกษาภาคบังคับ เป็นการศึกษาในวัยเด็กเพื่อเป็นลู่มาชกที่ดีของสังคม เป็นส่วนที่ทำให้สังคมเป็นสังคมที่รู้หนังสือ

การรู้หนังสือเป็นส่วนประกอบที่สำคัญยิ่งในการดำรงชีวิตของแต่ละบุคคล การรู้หนังสือนอกจากจะเป็นบริการขั้นพื้นฐานให้ประชาชนสามารถติดต่อสื่อความเข้าใจกันแล้วยังเป็นบังคับที่สำคัญในการพัฒนาคุณภาพของประชาชนและเป็นเครื่องหล่อหลอมแนวความคิดของคนในชาติให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันอีกด้วย (ชวน หลีกภัย, คำกล่าวรายงาน)

การขยายและปรับปรุงคุณภาพของการประถมศึกษามีส่วนสัมพันธ์กับการขจัดการไม่รู้หนังสือเป็นอย่างยิ่ง เพราะผู้ไม่รู้หนังสือปัจจุบันคือผู้ที่ขาดโอกาสศึกษาเมื่อเยาว์วัย แม้ว่าจะมีพระราชบัญญัติประถมศึกษาที่กำหนดให้เด็กอยู่ในโรงเรียนจนสำเร็จประถมศึกษา แต่ข้อเท็จจริงแล้วเด็กเป็นจำนวนมากไม่มีโอกาสเข้าเรียนหรือต้องลาออกกลางคัน เพราะ

บ้านอยู่ห่างไกลโรงเรียน, ความยากจน, การย้ายถิ่นของครอบครัว, ความจำเป็นที่จะต้อง
ช่วยงานครอบครัว, ความพิการ หรืออุปสรรคทางภาษาและวัฒนธรรม เขาเหล่านี้จึงกลายเป็น
เป็นผู้ไม่รู้หนังสือ

ด้วยเหตุที่การประถมศึกษาซึ่ง เป็นการศึกษาเบื้องต้นที่ได้กละได้รับจากโรงเรียน
เป็นการศึกษาที่สำคัญยิ่ง เป็นการศึกษาขั้นพื้นฐานของประชาชนส่วนใหญ่ ดังนั้นการที่จะให้
การประถมศึกษาดำเนินไปสู่เป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพจำเป็นต้องอาศัยการวางแผน
อย่างมีระบบให้เหมาะสมกับสภาพและปัญหาที่มีอยู่ จึงจำเป็นต้องอาศัยสถิติและการวิเคราะห์
สถิติการศึกษาเข้าช่วย

สถิติการเข้าเรียน (Enrollment) ของประชากรแต่ละปีเป็นค่าสถิติที่เป็นดัชนี
เบื้องต้นอันสำคัญยิ่งประเภทหนึ่งที่จำเป็น ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์การสำรวจสามะโนประชากร
สำกล 1980 เพื่อหาสถิติการเข้าเรียนของประชากรไทย ผลที่ได้จากการวิเคราะห์ทำให้
ทราบถึงความสำเร็จในการให้การศึกษาภาคบังคับของจังหวัดต่าง ๆ ทำให้ทราบสถานการณ์ทาง
การศึกษขั้นมูลฐานของประชากรไทย เป็นการประเมินผลพระราชบัญญัติประถมศึกษาของ
ประเทศไทย อันเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนการศึกษาทั้งในระดับจังหวัด ระดับภาค และ
ระดับประเทศไทยในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิเคราะห์สถิติการศึกษาที่สำรวจได้ในปีสามะโนประชากร 1980 ครั้งนี้มี
วัตถุประสงค์ 4 ข้อคือ

1. เพื่อประเมินผลพระราชบัญญัติประถมศึกษาของประเทศไทยโดยศึกษาจากเรโซ
การเข้าเรียน (Enrollment Ratio) ย้อนหลังไป 31 ปี และเรโซการมาเรียน
(Attendance Ratio) ย้อนหลังไป 15 ปี เรโซการเข้าเรียนเป็นดัชนีชี้ให้ทราบว่า
ประชากรในวัยเรียน (School Population) ลงทะเบียนมากน้อยเพียงใด ในจำนวน

ผู้เข้าเรียน (School Enrollment) เหล่านี้มีเพียงบางส่วนเท่านั้นที่ได้มาเรียนจริง อีกบางส่วนไม่มาเรียนหรือออกจากโรงเรียนไปกลางคัน (Dropout) เปรียบเทียบการมาเรียนซึ่งเป็นดัชนีบอกได้เป็นอย่างดีว่ามีผู้เข้าเรียนมาเรียนจริงตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จนถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หรือเทียบเท่าตามที่พระราชบัญญัติประถมศึกษาได้บังคับไว้เป็นจำนวนเท่าใด

2. เพื่อประเมินผลงานการให้การศึกษาภาคบังคับของจังหวัดต่าง ๆ ในประเทศไทย โดยศึกษาจากเปรียบเทียบการเข้าเรียน ปี ค.ศ. 1974 เปรียบเทียบการมาเรียนปี ค.ศ. 1958-1962 และเปรียบเทียบประสิทธิภาพทางการศึกษา (Educational Efficiency Ratio) ของจังหวัดต่าง ๆ เปรียบเทียบการเข้าเรียนแสดงถึงความสำเร็จในการเกณฑ์ประชากรในวัยเรียนให้ลงทะเบียนเข้าเรียน เปรียบเทียบการมาเรียนแสดงถึงความสำเร็จในการบังคับให้ผู้เข้าเรียนมาเรียนจริงตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จนถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หรือเทียบเท่า ส่วนเปรียบเทียบประสิทธิภาพทางการศึกษาแสดงถึงความสามารถในการให้บริการการศึกษาแก่นักเรียนที่เข้าเรียนได้เรียนจนสำเร็จชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หรือเทียบเท่าตามข้อกำหนดของพระราชบัญญัติประถมศึกษา

3. เพื่อสำรวจดูความก้าวหน้าในการให้การศึกษาแก่ประชากรทั่วราชอาณาจักรของรัฐบาลไทยและสำรวจดูความก้าวหน้าของการศึกษาภาคบังคับของจังหวัดต่าง ๆ ในรอบ 10 ปีที่ผ่านมา ระหว่างปีสามะโนประชากร 1970 และ 1980 โดยใช้ปีสามะโนประชากร 1970 เป็นปีฐานวิเคราะห์ค่าร้อยละสัมพัทธ์ (Percent Relative) ของประชากรทั่วราชอาณาจักรที่ไม่มีการศึกษา ค่าร้อยละสัมพัทธ์ของประชากรทั่วราชอาณาจักรที่เรียนสำเร็จชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำแนกตามหมวดอายุรายปี และวิเคราะห์หาค่าร้อยละสัมพัทธ์ของเปรียบเทียบการเข้าเรียน เปรียบเทียบการมาเรียนและเปรียบเทียบประสิทธิภาพทางการศึกษาจำแนกตามรายจังหวัด

4. คำนวณหาเกณฑ์อายุตามชั้นเรียนที่เป็นปกติวิสัยของระบบการศึกษาไทยของ ค.ศ. 1980 จากสถิติสามะโนประชากรที่เก็บได้เปรียบเทียบกับปี ค.ศ. 1970

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิเคราะห์สถิติการเข้าเรียนด้วยการหาค่าดัชนีทางการศึกษาเพื่อประเมินผลพระราชบัญญัติประถมศึกษาของประเทศไทย และประเมินผลงานการให้การศึกษา

ภาคบังคับของจังหวัดต่าง ๆ โดยใช้ข้อมูลจากรายงานสำรวจสามะโนประชากรและเคหะ ปี สามะโนประชากร 1980 ของสำนักงานสถิติแห่งชาติคือจำนวนประชากรทั่วประเทศ จำนวน ประชากรที่ไม่มีการศึกษา (No Education) และจำนวนประชากรที่เรียนสำเร็จชั้นประถม ปีที่ 4 (Fourth Grade Graduate) จำแนกตามหมวดอายุรายปีและจำแนกตามรายจังหวัด วิเคราะห์หาเรโซการเข้าเรียน เรโซการมาเรียนทั้งระดับประเทศและระดับจังหวัด นอกจากนี้ยังวิเคราะห์หาเรโซการประสิทธิภาพทางการศึกษาของจังหวัดต่าง ๆ จากเรโซการ เข้าเรียนและเรโซการมาเรียน ซึ่งนำผลการวิเคราะห์นี้ไปเปรียบเทียบกับผลการวิเคราะห์ ของ ลูภาพร กิตติการอำพล (2517 : 44-78) ซึ่งวิเคราะห์ในทำนองเดียวกันนี้โดยใช้ ข้อมูลจากรายงานการสำรวจสามะโนประชากรปีสามะโนประชากร 1970

การวิจัยนี้มุ่งสนใจจะประเมินผลงานการให้การศึกษาภาคบังคับ คือระดับประถมศึกษาตอนต้นของไทยและเป็นการประเมินผลงานการศึกษาภาคบังคับในด้านปริมาณเท่านั้น มิได้ ครอบคลุมไปถึงการศึกษาระดับประถมศึกษาตอนปลายหรือระดับอื่น ๆ และไม่ได้ประเมินผลงาน การให้การศึกษาภาคบังคับในด้านคุณภาพ นอกจากนี้ยังไม่ได้ศึกษาถึงสาเหตุที่ทำให้ผลงานการ ให้การศึกษาภาคบังคับมีลักษณะเป็นเช่นนี้ ทั้งในระดับประเทศและระดับจังหวัด

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. แม้ว่าในพระราชบัญญัติประถมศึกษา 2509 ได้กำหนดอายุเริ่มเข้าเรียนชั้นประถม ปีที่ 1 เป็นอายุย่างเข้าปีที่ 8 ก็ตาม แต่ตามสภาพความเป็นจริงผู้เข้าเรียนชั้นประถมปีที่ 1 มีอายุสูงและต่ำกว่าอายุกำหนดนี้ปะปนอยู่ด้วย และมีแนวโน้มที่จะเป็นผู้มีอายุต่ำกว่าอายุที่กำหนด มากขึ้นเรื่อย ๆ ผู้วิจัยได้ใช้ข้อมูลจากรายงานการสำรวจสามะโนประชากรปี ค.ศ. 1980 คำนวณหาเกณฑ์อายุตามชั้นเรียนที่เป็นปกติร้อยละของระบบการศึกษาไทย พบว่าอายุเฉลี่ยของ ประชากรที่กำลังเรียนชั้นประถมปีที่ 1 เป็น 7.48 ปี และอายุเฉลี่ยของประชากรที่กำลังเรียน ชั้นประถมปีที่ 4 เป็น 10.99 ปี ผู้วิจัยจึงตั้งข้อตกลงว่า ในช่วงปี ค.ศ. 1980 และก่อนหน้า นี้ประชากรทุกคนเข้าเรียนชั้นประถมปีที่ 1 เมื่ออายุ 8 ปี และเรียนสำเร็จชั้นประถมปีที่ 4

เมื่ออายุ 12 ปี ถึงแม้ว่า สู่ภาพ กิตติการอำพล ได้ใช้ข้อมูลจากรายงานการสำรวจ สัมมะโนประชากรปี ค.ศ. 1970 คำนวณหาอายุเฉลี่ยดังกล่าวพบว่าอายุเฉลี่ยของประชากร ที่กำลัง เรียนชั้นประถมปีที่ 1 และ 4 เป็น 6.88 ปี และ 10.57 ปี ตามลำดับก็ตามแต่เมื่อ พิจารณาผลการวิเคราะห์ของ โฮล์มเกรนซึ่งได้ใช้ข้อมูลจากรายงานการสำรวจสัมมะโนประชากร ในปี ค.ศ. 1960 คำนวณหาอายุเฉลี่ยของประชากรที่กำลัง เรียนชั้นประถมปีที่ 1 และที่กำลัง เรียนชั้นประถมปีที่ 4 พบว่าเป็น 7.64 ปี และ 10.99 ปี ตามลำดับ ดังนั้นผู้วิจัยจึงตั้งข้อ ตกลงดังกล่าวเบื้องต้น

2. ประชากรที่เรียนสำเร็จชั้นประถมปีที่ 4 มีมาตรฐานการศึกษาขั้นต่ำเท่ากัน สม่่า สม่อกันทุกโรงเรียนทั่วราชอาณาจักร แม้จะสังเกตได้ว่าบางโรงเรียนมีคุณภาพการศึกษา ดีกว่าบางโรงเรียนก็ตามแต่เนื่องจากประเทศไทยได้ใช้หลักสูตรฉบับเดียวกันและมีการบริหาร งานการศึกษาแบบสังเขกษณ์ ผู้วิจัยจึงตั้งข้อตกลงดังกล่าว

3. ในช่วงปี ค.ศ. 1943-1980 ประชากรที่เข้าเรียนจริงจนสำเร็จชั้นประถม ปีที่ 4 ไม่มีการตายหรือย้ายถิ่นเข้าออกระหว่างประเทศหรือระหว่างจังหวัด แม้จะมีบ้างก็ เป็นจำนวนน้อยซึ่งไม่มีผลกระทบต่อข้อมูลจึงมิได้นำมาพิจารณา

ความจำกัดของการวิจัย

การกำหนดว่าในช่วงปี ค.ศ. 1980 และก่อนหน้านี้ ประชากรทุกคนเข้าเรียนชั้น ประถมปีที่ 1 เมื่ออายุ 8 ปี และเรียนสำเร็จชั้นประถมปีที่ 4 เมื่ออายุ 12 ปี อาจทำให้ ผลการวิจัยคลาดเคลื่อนไปจากสภาพความเป็นจริงได้ กล่าวคือในสภาพความเป็นจริงแล้วมี

ประชากรที่มีอายุต่ำกว่าและสูงกว่าอายุเฉลี่ย (Average Age) นี้จะปนอยู่ด้วย แต่อย่างไรก็ตาม การศึกษาเรื่องนี้เป็นการศึกษาแบบมหภาค (Macro-Study) อาจถือได้ว่าจำนวนประชากรล่องกลุ่มนี้ จะหักลบล้างกันไป จึงไม่ทำให้ผลการวิจัยผิดไปจากสภาพความเป็นจริงนัก

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาภาคบังคับ (Compulsory Education) ได้แก่การศึกษาที่รัฐบาลไทยให้ เด็กทุกคนที่มีอายุย่างเข้าปีที่ 8 ไม่เลือกเพศ เชื้อชาติ หรือศาสนา เข้าเรียนในโรงเรียน จนมีอายุย่างเข้าปีที่ 15 และเรียนสำเร็จชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หรือเทียบเท่ายกเว้นสำหรับ เด็กที่ เรียนสำเร็จชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หรือเทียบเท่าก่อนกำหนด หรือเด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือจิตใจ เด็กที่เป็นโรคเรื้อรังหรือโรคติดต่อ หรือเด็กที่มีที่พักอาศัยอยู่ห่างไกลจากโรงเรียน เกินกว่า 2 กิโลเมตร หรือเด็กที่จำเป็นต้องอยู่เลี้ยงบิดา มารดา หรือผู้ปกครองซึ่งทุพพลภาพ ไม่มีทางหาเลี้ยงชีพและไม่มีผู้อื่นเลี้ยงดูแทน

ประชากรไม่มีการศึกษา หมายถึงประชากรที่ไม่ผ่านชั้นการศึกษาในวันสำรวจ สัมมะโนประชากร รวมทั้งประชากรที่กำลังศึกษาในชั้นก่อนประถมศึกษา

ประชากรที่มีการศึกษา หมายถึงประชากรที่เข้ารับการศึกษาในระดับใดระดับหนึ่ง หรือผ่านการศึกษารูปอื่น ๆ เช่น 1ปริญญา นักรธรรม ตลอดจนประชากรที่ผ่านชั้นการศึกษา แต่ไม่ทราบชั้นการศึกษาในวันสำรวจสัมมะโนประชากร

ประชากรในวัยเรียน (School Population) หมายถึงประชากรทั้งชายและ หญิงทั่วราชอาณาจักรในช่วงอายุ 7-15 ปี ซึ่งเป็นช่วงอายุที่จะต้องเรียนอยู่ในชั้นต่าง ๆ ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หรือเทียบเท่าทั้งสายสามัญและสายอาชีพ ตามที่ พระราชบัญญัติประถมศึกษาได้กำหนดไว้

จำนวนผู้เข้าเรียน (School Enrollment) หมายถึงประชากรทั้งชายและหญิง ทั่วราชอาณาจักรที่มีชื่ออยู่ในทะเบียนของโรงเรียนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หรือเทียบเท่าทั้งสายสามัญและสายอาชีพ

นักเรียนที่มาเรียน (School Attendance) หมายถึงนักเรียนทั้งชายและหญิง
ที่ได้มาเรียนจริงตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หรือเทียบเท่าในโรงเรียนที่วาง
อาณัติกร ทั้งสายสามัญและสายอาชีพ

เรขภาพการเข้าเรียน (Enrollment Ratio) เป็นดัชนีที่แสดงให้ทราบว่า
ประชากรวัยเรียนได้ลงทะเบียนเข้าเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มากน้อยเพียงใด เช่น ถ้าเรขภาพ
การเข้าเรียนมีค่าเป็น 90 หมายความว่า ประชากรในวัยเรียนทั้งหมด 100 คน ได้
ลงทะเบียนเข้าชั้นเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เป็นจำนวน 90 คน

เรขภาพการมาเรียน (Attendance Ratio) เป็นเลขดัชนีที่แสดงให้ทราบว่า
นักเรียนมาเรียนจริงตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หรือเทียบเท่า ทั้งสายสามัญ
และสายอาชีพคิดเป็นร้อยละเท่าใดของประชากรในวัยเรียน เช่น ถ้าเรขภาพการมาเรียนมี
ค่าเป็น 80 หมายความว่าในจำนวนประชากรในวัยเรียนทั้งหมด 100 คน ได้ลงทะเบียน
เข้าเรียนและได้มาเรียนจริง ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หรือเทียบเท่าทั้ง
สายสามัญและสายอาชีพเป็นจำนวน 80 คน

เรขภาพประสิทธิภาพทางการศึกษา (Education Efficiency Ratio) เป็นเลข
ดัชนีที่แสดงให้ทราบว่าในจำนวนผู้ลงทะเบียนเข้าเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ทั้งหมด 100 คน ได้
เรียนจนสำเร็จชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หรือเทียบเท่า ทั้งสายสามัญและสายอาชีพเป็นจำนวนเท่าใด
เช่น ถ้าเรขภาพประสิทธิภาพมีค่าเป็น 86 หมายความว่าในจำนวนผู้ลงทะเบียนเข้าเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 1 ทั้งหมด 100 คน ได้เรียนจนสำเร็จชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หรือเทียบเท่าทั้งสายสามัญ
และสายอาชีพ เป็นจำนวน 86 คน

การศึกษาเป็นองค์ประกอบอันสำคัญยิ่งของสังคมประชาธิปไตย การศึกษาทำให้
มนุษย์เฉลียวฉลาดขึ้นและการศึกษาเป็นสิทธิมนุษยชน รัฐบาลของทุกประเทศจึงมุ่งมรทรรพ
กำลังในการจัดการศึกษาให้แก่ประชากรของตน การศึกษาที่เป็นรากฐานสำหรับการปกครอง
ตามระบอบประชาธิปไตย คือการศึกษามูลฐาน (Fundamental Education) เพราะเป็น
การศึกษาที่ให้พื้นฐานความรู้อันเป็นมาตรฐานเบื้องต้นแก่บุคคลได้แก่ การรู้หนังสือ ความรู้

ความเข้าใจในหน้าที่พลเมืองแห่งระบอบประชาธิปไตยและความรู้ความเข้าใจในวิชาชีพ อันสมควรแก่การครองชีพในสังคม และเพื่อต้องการให้ประชากรทุกคนได้รับการศึกษามูลฐาน ประเทศที่ประชากรยังไม่เห็นความสำคัญของการศึกษารัฐบาลต้องออกกฎหมายมาบังคับให้ ประชากรทุกคนเข้ารับการศึกษาในโรงเรียนในระยะเวลาอันสมควรและมีความรู้เพียงพอ กับความต้องการของตนเองและสังคม ส่วนใหญ่ให้การศึกษาระดับประถมศึกษาเป็นการศึกษา ภาคบังคับ

การวิเคราะห์ครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อจะประเมินผลพระราชบัญญัติประถมศึกษาของ ประเทศไทย ประเมินผลงานการให้การศึกษาภาคบังคับแก่ประชากรในวัยเรียนของจังหวัด ต่าง ๆ ตลอดจนสำรวจความก้าวหน้าในการให้การศึกษาภาคบังคับแก่ประชากรในวัยเรียน ของจังหวัดต่าง ๆ ระหว่างปีสามะโนประชากร 1970 และ 1980 วิเคราะห์หาข้อดีทางการศึกษาที่สำคัญคือ เรโชการเข้าเรียน เรโชการมาเรียน และเรโชประสิทธิภาพ ทางการศึกษา ทั้งระดับประเทศและระดับจังหวัดแล้วเปรียบเทียบผลการวิเคราะห์นี้กับ ผลการวิเคราะห์ของ สู่ภาพ กิตติการอำพล ปีสามะโนประชากร 1970 และคำนวณหา เกณฑ์อายุตามขั้นเรียนที่เป็นปกติวิสัยของระบบการศึกษาไทยในช่วง 10 ปีของ ค.ศ. 1980 เปรียบเทียบกับของปี ค.ศ. 1970

ผลการวิเคราะห์จะทำให้ทราบสถานการณ์ทางการศึกษาของไทยและทำให้ทราบถึง ความสำเร็จและความก้าวหน้าในการให้การศึกษาภาคบังคับแก่ประชากรในวัยเรียนของ จังหวัดต่าง ๆ ในปีสามะโนประชากร 1980 เทียบกับปีสามะโนประชากร 1970 อันจะเป็น ประโยชน์ต่อการวางแผนการศึกษาต่อไปทั้งระดับประเทศและระดับจังหวัด